

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
כי תשא

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת כי תשא תשפ"ב

יום פנוי לפיצוחים

"ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם" [לא י"ד]

הגמרא במסכת ביצה אומרת שהקב"ה אמר למשה: "יש לי מתנה בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיע אותם".

ראיתי ששואלים, מה העניין ללכת ולהודיע להם לישראל? אם נתבונן לא מצינו עוד מצווה שבורא עולם אמר למשה ללכת ולהודיע להם?? והתשובה: כיון ששבת זה זמן עצום, זמן מיוחד ואדיר ולכן צריך להודיע להם שהשבת לא מסתכמת

ב"גיאלע" ב"קונל" או ב"פריטיב" או בכל מיני סוגי פיצוחים למיניהם כל אחד לפי מנהגו, אלא יש לנצל בה את הזמן.

המוניד מדובנא מביא משל: על אדם שנמע למרחקים לצורך פרנסה, והיה שם תקופה ארוכה ומאוד התגעגע למשפחתו, יום אחד הסתובב שם

באיזור איזה קבצן שהיה גר בעירו, והוא בא כדי להתרים, אותו אדם מאוד שמח לפוגשו, וביקש ממנו שיספר לו על מקום מגוריו ומה שלום כולם.

אמר לו הקבצן: הלו!!! בזמן שאני מדבר איתך אני מפסיד פה קליינטים, אמר לו העשיר: כמה היומית שלך??? אמר לו העני את הסכום: בערך 50 דולר, אמר לו העשיר: תבוא מחר לכאן ואשלם לך לא רק 50 אלא 200 דולר רק שב ותספר לי מה קורה בעיירה שאני גרתי בה ומה שלום המשפחה שלי, הילדים וכולם.

למחרת, אותו קבצן ידע שהיום הוא מסודר, ואין לו לאן למהר, הוא לא בלחץ ולכן קם מאוחר, הלך להתפלל מאוחר, אחר כך אכל ארוחת בוקר בנחת בלי לחץ ואז בא לעשיר בשעה 11 בבוקר כשכולו מדושן עונג, אמר לו העשיר: אתה לא מתבייש?! אני שילמתי לך כדי שתקום כמו

האם לקנות בסופר שמזלזל באבא שלי?

יש דבר נוסף המיוחד בשבת שאין אותו בכל המצוות ולכן הקב"ה אומר למשה: לך והודיע להם לישראל, כיון שהשבת היא "מקור הברכה".

סיפר אברך: אם אתם רוצים לדעת מה זה מקור הברכה, תשמעו מה קרה לי באחת הנסיעות הבין עירוניות הרכב נתקע בלי דלק כנראה שהמד דלק היה מקולקל וניסיתי לעצור רכב כדי שיקפיץ אותי לתחנת דלק, לאחר כמה דקות עצר לידי רכב שרד ושאל אותי: לאן אתה צריך? אמרתי לו: אני צריך לתחנת דלק הקרובה הנמצאת כמה קילומטרים מכאן, אמר לי: יש לך תחנת דלק בעוד כמה מאות מטרים, מה העניין לנסוע דווקא לתחנה השניה הרחוקה יותר? אמרתי לו: עזוב, אל תיכנס לזה אתה לא תבין, אתה מוכן לקחת אותי לשם? אם לא שיהיה לך יום טוב.

אמר לי הנהג: אין בעייה, תעלה אקח אותך, עלייתי לרכב בדרך פנה אלי הנהג וביקש ממני שאסביר לו מה ההגיון בללכת לתחנת דלק רחוקה?

"אפנדיי"?? בא לי ב-11 בבוקר כמו איזה שייך סעודי 😊.

אני שילמתי לך כדי שתשב כאן יום שלם ותספר לי על המשפחה שלי ואתה לוקח את היום הזה ומבזבז אותה על מנוחה???

אומר הקב"ה: אני נתתי לכם יום פנוי מכל המטרדות, אין טלפונים ואין עבודה הכל מוכן מראש ואסור לעשות מלאכות, וכל זה כדי שתנצל את היום הזה לרוחניות, כי כל השבוע עובדים קשה ואין זמן פנוי, אבל בשבת הזמן פנוי יותר כדי לנצלו, ומה עושים אנשים?! מבזבזים את זמנם על שינה, על פיצוחים... לא חבל.

אנשים חושבים שחילול שבת זה לנסוע עם תספורת קצוצה על רכב עם מוזיקה בקולי קולות, ט-ע-ו-ת!! חילול שבת יכול להיות גם אצל מי שלא יודע הלכות שבת.

ואפשר לקחת ספר הלכות שבת וכל סעודה לומר מספר הלכות וכך לאט לאט מתקדמים כמו שהעולם אומר לאט ובטוח.

הוא לקח אותי בחזרה לרכב שלי ולפני שירדתי מרכבו החלפנו מספרים בינינו, בהמשך קבענו חברותא דרך הטלפון ואחרי כמה שנים החברותא הפסיקה וגם הקשר התרופף.

לאחר מספר שנים שאנחנו כבר לא בקשר התקשר אלי אותו נהג וביקש ממני אם יש לי חצי שעה בשבילו הוא יבוא לאסוף אותי, כיון שמזמן לא נפגשנו הסכמתי לו וחיכיתי לו.

הוא אסף אותי ברכבו ולקח אותי למשרד עורך דין ושם ביקש מעורך הדין שירשום על שמי דירת חמישה חדרים בלב בני ברק, מה זה ועל מה זה? שאלתי, ואז הוא סיפר לי שלא מזמן אבא שלו נפטר והוא היורש היחיד, ואביו הוריש לו סכום גדול ועצום, ואמר לו: ש-15 אחוז מהרכוש שנתן לו שהוא ידאג להעביר לאברך ירא שמים שילמד לע"נ.

אמרתי לעצמי, מאיפה אני מכיר אברכים? ומאיפה אני ידע אם הוא עונה להגדרה של אברך ירא שמיים? ואז נפל לי האסימון, ונזכרתי בשם שלך ונזכרתי איך הלכת למרחקים, כיון שהפריע לך שפוגעים בקב"ה, ואמרתי: אם אבא שלי היה מכיר

הוא סקרן לדעת מה ה"ציאה" הזו???

שאלתי אותו: אם היית רואה סופר גדול שתלוי עליו שלט עם פרסומת שפוגעת באבא שלך האם היית עושה קניות בסופר הזה???

לא רק שלא הייתי קונה שם, אמר לי, אלא הייתי נכנס ומטפל במנהל בצורה כזו שהוא לא יעזו לחשוב לתלות את השלט הזה פעם נוספת, יפה! אמרתי לו: תבין, שבתחנת דלק הראשונה היה שלט שכתוב עליו 24/7 שתחנת הדלק פתוחה 24 שעות 7 ימים בשבוע ומבחינתי זה ולזול רציני באבא שלי שזה בורא עולם שהוא אבא של כולם, והוא אמר לסגור ביום השביעי, ואותו אחד פותח את תחנת הדלק כאילו לא מעניין אותו מה שבורא עולם אומר.

ואז פניתי אליו, ואמרתי לו: עכשיו אתה מבין למה אני לא רוצה לקנות דלק מתחנת הדלק הקרובה???

אותו אדם שהיה נראה רחוק מהדת, מאוד נהנה מהמשל שהבאתי לו, ואמר לי: שמע, אני לא נמצא שם אבל בהחלט הבנתי אותך וכל הכבוד לך על מסירות הנפש.

דברים טובים שיכולים להועיל לאנשים.

ומצד שני הכסף יכול להיות צרה צרורה, כיון שאם מתחילים להיות להוטים אחריו אז כבר יכולים להגיע בגללו לגניבה וגזילה לכל מיני רמאויות, גניבה זה לא רק לקחת מחנות בלי לשלם, אלא זה גם לעגל פינות ולא לדווח נכון למעסיק ועוד כל מיני "קומבינות" והאמת שחיוץ מהעבירה של הגניבה גם לא מרוויחים מזה כלום.

אחד הדברים המדהימים שאפשר לעשות עם כסף זה להשתתף עם הציבור לדברים גדולים, לדוגמא: לבניית בית כנסת וכד' או לשיפוץ בית כנסת, הערך של השקלים הללו שאתה נותן, גדול בהרבה יותר ממה שהם באמת, מכיון שזה מצטרף לעוד אלפי נותנים ונוצר סכום גדול מכולם כל אחד לבד לא היה מצליח להגיע לזה, אבל כשכולם ביחד זה משהו אחר.

מסופר על רב עיר שהלך לאחד העשירים שכגודל עשירותו כך גודל קמצנותו, הרב נכנס לביתו ופנה אל העשיר בבקשה שיתן תרומה לקופת

אותך אין ספק שהוא היה אומר לתת לך ולכן החלטתי לתת לך את כל הסכום שיצא, וזה בדיוק הסכום של הדירה, ממש מקור הברכה...

מה המשותף בין כסף לאש?
"זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל" [ל' י"ג]

רש"י מביא את המדרש תנחומא שאומר: שהקב"ה הראה למשה כמין מטבע של אש, ואמר לו כזה יתנו.

מה העניין שהראה לו מטבע של אש???

אומר ר' ראובן: שכסף זה כמו אש.

אש היא מקור של חיות ותועלת כאשר היא משמשת למאור, לחימום לבישול ולאפייה ומאידך האש יכולה לשרוף ועלולה לגרום להרס ולחורבן.

וכך גם הכסף מצד אחד הוא מהדברים הנצרכים לקיום העולם שבעזרתו אפשר לקנות אוכל, ולקיים מצוות, ישנן מצוות רבות שצריך כסף כדי לקנות אותם, כגון: ציצית, תפילין וכו', ובעיקר נתינת כסף למצוות צדקה וכן אפשרי לעשות איתו הרבה

חיים והאותיות שרחוקות מהצ' הן מ' ו-ת' שיוצרות את המילה "מת" מי שנותן צדקה הוא מתקרב לחיים ומתרחק מהמוות.

התורה אומרת על פנחס שהוא השיב את "חמתי" שם זה היה בגלל החטא עם בנות מדין ה-מ' וה-ת' היו קרובות ופנחס השיב את חמתי הרחיק את המוות ועצר את המגפה, וגרם לכך על ידי שעשה מעשה קנאה לכבוד השם יתברך והתורה קוראת לזה "ויעמוד פנחס ויפלל ותיעצר המגפה ותחשב לו לצדקה" איזו צדקה הוא עשה שם???

בכוח המעשה שלו זו היתה צדקה, זה היה חסד אמיתי עם עם ישראל שהוא עצר את המגפה.

הקמיע המאומץ

ברוב הפעמים כאשר אדם נותן מעצמו לשני, הקב"ה משפיע עליו כפול ומכופל.

מסופר על זוג ששנים לא היו להם ילדים והלכו לכל הרופאים האפשריים וניסו את כל הסגולות

הצדקה של העיר, פנה אליו העשיר הקמצן ואמר לו: הרב, אני מתפלא עליך אומרים שאתה רב חכם, מה הרב לא יודע שאני לא נותן צדקה?

אמר לו הרב: אני אניד לך את האמת, לא באתי בשבילך, אלא באתי בשבילי שלא אענש, למה שתיענש?? שאל העשיר, לא הבנת! אמר לו הרב, אני אסביר לך לאט כדי שתבין מהר 😊 אני בתור רב העיר מפחד שאחרי 120 שלך תעלה לשמיים ושישאלו אותך למה לא נתת צדקה, אתה תטען בפניהם שלא פנו אליך גבאי הצדקה בעיר, והאמת שאנשים לא פונים אליך כי מכירים אותך שאתה לא נותן, ואז יפנו אלי בתור רב העיר למה אתה לא פנית אליו שיתן צדקה? ואז יענישו אותי על כך ולכן באתי אליך כדי שלא תוכל למעון טענה זו שלא פנית אליך.

המילה "מחצית" השקל, אומר הגר"א מוילנא: האות צ' במילה מחצית זה מרמז על הצדקה האותיות הסמוכות לאות צ' הן ח' ו-י שיוצרות את המילה "חיי" וזה בא לרמז שמי שנותן צדקה הוא מקבל

הזוג הלכו והתחילו להתארגן לכל הדברים שאמרו להם, ותוך כדי האשה עשתה בדיקות שגרתיות בקופה ואחר כך מתוצאות הבדיקות התברר שהם זכו בילד משלהם, ולא רק ילד אחד אלא "תאומים".

השמחה הרקיעה לשחקים, הם כבר התייאשו, אבל בורא עולם שראה את הנכונות שלהם להיטיב, נתן להם ילדים משלהם, ועכשיו הם שלחו שאלה לרב זילברשטיין אם הם יכולים לחזור בהם מההחלטה שקיבלו לאמץ, כיון שזה גדול עליהם לגדל שלישיה והם מסתפקים בתאומים, ורוצים לתת להם את כל היחס הנצרך, האם הם יכולים לחזור בהם???

ענה להם הרב זילברשטיין: שיכול להיות מאוד שהילד הזה הוא הקמיע שלהם, ולכן שלא יוותרו על אימוצו, כיון שיכול להיות מאוד שמה שהם נפקדו זה הודות לאימוץ שהם קבלו על עצמם, והביא להם את דברי המדרש על הפסוק "אני אעביר כל טובי על פניך" [ל"ג, י"ט] שהקב"ה הראה למשה את כל האוצרות במתן שכר שמיועדים לצדיקים והראה לו

הקיימות והתפללו ואמרו תהילים ולא נושעו, ובפגישה שלהם האחרונה עם פרופסור גדול בתחום, אמר להם כשהוא פותח להם את כף ידו אמר תדעו לכם: כאשר יצמחו לי שערות על כף היד, לכם יהיה ילדים.

הם יצאו משם שבורים, רצוצים ובוכים ואחרי תקופה קצרה הם החליטו ללכת לכיוון של אימוץ ילד ופנו לרשויות והתחילו בכל התהליך שלוקח זמן רב, הרבה אישורים, הרבה כאב ראש, אחרי שהגישו את כל הטפסים וקבלו אישור אמרו להם שעכשיו יחכו לטלפון, וברגע שהם יקבלו בקשה לאימוץ הם הראשונים שיקבלו את הילד.

אחרי תקופה הם מקבלים טלפון והודיעו להם שעכשיו נולד ילד והגישו בקשה לאימוץ, ואמרו להם שיבואו ויראו את הילד, הם הלכו וראו איזה תינוק חמוד כמו שאומרים ח'נין [מתוק] אמרו להם שהם צריכים להכין את החדר לתינוק עם כל מה שצריך, עריסה, עגלה, ביגוד, וכל מה שנצרך לתינוק ואז אחרי שהכל מוכן הם ישלחו נציג לראות שהכל תקין ואז הם יקבלו את הילד.

קטנות אחד מהקהל לא כל כך חכם העיר לו ומאז כבר כמה שנים שהוא לא ניגש חזן ולא עולה לתורה, הכל בגלל אותה הערה של אדם חסר סבלנות שהורידה לו את כל הבטחון העצמי].

וכך עלתה לסמינר כשהיא מדברת כמה שפחות שלא תגיע למצבים לא נעימים, ההורים שלה לא ישבו בחיבוק ידיים וניסו ללכת לטובי המומחים שהכירו בתחום כדי שיטפלו לה בבחיית הגמגום, אבל זה לא היה פשוט, ואחרי שסיימה את הסמינר היא חיפשה עבודה, אמרו לה שלהיות מורה לא כל כך בא בחשבון, כיון שהוראה דורשת דיבור ברצף שזה קשה לה ולכן הלכה לכיוון של הנהלת חשבונות, שישם היא יושבת מול המחשב ולא צריכה הרבה לדבר, היא הלכה לכמה ראיונות עבודה ומיד כששמעו את הגמגום שלה אמרו לה שיחזירו לה תשובה, את התשובה היא כבר ידעה.

יום אחד היא הוזמנה לראיון לחברת הייטק גדולה היא היתה בלחץ מהראיון בחדר ההמתנה, המזכירה אמרה לה: יש לך מזל שהמנהלת

גם שישנו שכר מיוחד למי שמגדל יתומים וסיים הרב זילברשטיין שעדיף שיקבלו את האימוץ, רק שישאלו אם הם לא מעדיפים אנשים שאין להם ילדים בכלל וגם האם זו טובתו של התינוק שיגדל בתור תינוק שלישי, אבל אם יגידו להם שכן יאמצו, זו תהיה מצווה גדולה שיקחו ויגדלו אותו והוא יהיה הקמיע שלהם.

5.000 שקל מתנה לבר מצוה

סיפרה בחורה שהיתה מגמגמת כבד מגיל קטן והגמגום רק הלך והחמיר, ויש אנשים שהיו שומעים אותה במכולת והיו מנסים לעזור לה להשלים משפט שזה בעצמו מלחיץ ומעצים את הבעייה.

[לפני כמה שנים ילד עם ביטחון עצמי ירוד הגיע לבר מצווה שלו ומאוד פחד לגשת לעמוד ולקרוא את הפרשה בעלייה לתורה, עבדו איתו רציני בעלי המקצוע עד שלמד היטב את הטעמים וחזר על הפרשה שהוא צריך לקרוא, רצו להחזיר לו את הבטחון ואז כשהוא התחיל לקרוא את הפרשה, והיו לו כמה טעויות

בחור טוב עם מידות טובות והיא המשיכה לעבוד שם.

אחרי שנים היה בר מצווה לילד של ה"בוסית" והאשה שגמגמה בעבר ביקשה מבעלה שהיא רוצה לתת להם מתנה רצינית, כיון שהם הצילו לה את החיים במה??? בזה שהם קבלו אותה לעבודה והחזירו לה את הבטחון העצמי וזה מה שגרם לכל הרפואה שלה ולחתונה שלה.

הלכה ביחד עם בעלה וארגנו להם סכום של כמה אלפי שקלים והלכו לבית של ה"בוסית" בשעות הערב והביאו להם את המתנה, כמוכן שהם מאוד התפעלו ושאלו על מה כל ההשקעה הזו? סיפרה האשה על כך שהם הצילו אותה בזה שקבלו אותה לעבודה ובשבילה זו היתה ממש הצלה.

ושאלה אותה האשה: מה שלא מובן לי בכל הסיפור למה באמת קיבלת אותי לעבודה??? הרי הייתי מגמגמת כבדה ומי רוצה עובדת שקשה להבין אותה??? אמרה לה הבוסית: שבאותה תקופה הבן שלנו שעכשיו אנחנו עושים לו בר מצווה, קם בוקר אחד כשהוא מגמגם כבר בהתחלה

הראשית תהיה בראיון בדרך כלל היא לא אמורה להיות בראיון, אבל היום למזלך היא נמצאת, היא רק שמעה את זה ונכנסה ללחץ כפול ואמרה לעצמה, רק היא תשמע את הגמגום שלי וזהו, אין לי סיכוי להתקבל...

ונכנסה לראיון בלב כבד ומהלחץ כששאלו אותה מה השם שלה לקח לה הרבה זמן עד שענתה להם, והיתה בשוחה שגם כאן לא יקבלו אותה, אבל להפתעתה אמרה לה אחת הנשים אם היא יכולה לעבוד כאן ממחר, היא מיד אמרה לה שכן, אמרה לה התקבלת וממחר תבואי לעבודה, סיימה את הראיון ויצאה והתפרצה בבכי של אושר על כך שסוף סוף מישהי מסתכלת עליה ועוד מקבלת אותה לעבודה.

ואז יצאה הבוסית, ואמרה למזכירה: קחי ממנה פרטים ממחר היא מתחילה לעבוד כאן.

הבחורה התחילה לעבוד ולאט לאט חזר לה הבטחון העצמי והתחילה לעבוד על הגמגום רציני עד שכמעט יצאה מזה לגמרי ובמקביל שמעה הצעות שידוכים, כמו שאומרים הצבע חזר ללחיים וברוך השם התחתנה עם

המשכורת הראשונה, למחרת הילד קם והגמגום עבר לו כלא היה בלי רופאים בלי רפואות עם חשיבה על השני עם חסד שאתה עושה עם התנהגות לפנים משורת הדין אתה גורם שכך יתנהגו איתך מן השמיים.

תפילה או עבודה

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים" ולשומעי השיעורים היומיים.

סיפר ידידנו היקר מר שלום הי"ו ממשתתפי השיעור היומי על דברי המדרש שהכאנו בשבוע שעבר: "אם אתה משמר את נרי אני משמר את נרך" שהרבה פעמים אנחנו חושבים לסייע לקב"ה כדי שיוכל לתת לנו פרנסה, והאמת שהוא לא צריך את העזרה שלנו וברוב המקרים אם לא נפריע יהיה יותר טוב, לדוגמא, אדם חושב שאם הוא יצא מהתפילה מוקדם הוא ירוויח, אולי הוא צודק במבט הקצר אבל במבט הארוך הוא טועה טעות גדולה, כיון שגם אם הוא לא יפסיד כאן הוא יפסיד במקום אחר.

לא ייחסנו לזה חשיבות אבל ככל שעבר הזמן הבנו שזה לא צחוק ויש כאן בעייה שחייבים לטפל בה, הלכנו למומחים ולרופאים אבל היה נראה שאין שום סיכוי.

יום לפני שבאת לראיון היתה לנו פגישה עם פרופסור גדול שאמר לנו שנאלץ להתמודד עם המוגבלות הזו, כיון שאין סיכוי שזה יעבור לו, ממש ייאש אותנו כמו שצריך, היינו ממש שבורים איך ביום אחד כל החיים של הילד השתנו ועל זה שהוא לא יודע איזו התמודדות מחכה לו.

ואז באתי לראיון למחרת, ושמעתי אותך איך את מגמגמת ואמרתי לעצמי, שאני יצא מהראיון אני יצעק על המזכירה איך היא לא שמה לב שאת מגמגמת כבד, ואיך היא הזמינה אותך לראיון, ואז נזכרתי שגם הבן שלי הוא מגמגמם וקול פנימי לחש לי האם את רוצה שככה יתייחסו לבן שלך? שיסגרו בפניו את כל האפשרויות? ולכן בהחלטה של רגע החלטתי לתת לך אפשרות ולכן קיבלתי אותך.

איי איי בורא עולם רואה כזו מסירות בשביל השני, ובאותו יום שקיבלת את

יצאו מוקדם מהתפילה כיון שאם הם לא יצאו איך הקב"ה יתן להם 😊 ולהם מתאים לומר: הצחקתם אותנו.

ובאמת גיבור סיפורינו עמד בעוז ובנבונה ולא רק שלא הפסיד את התפילה אלא גם לא יצא מוקדם ולא ויתר על קריאת התורה, ואיך שיצא מהתפילה הלך לשם ישר ואז אמר לו הבוס הקבלן: תשמע, אם אתה לא מגיע בזמן אז אתה יכול ללכת כיון שבעל הבית ראה שהוא מאחר, שלום קיפל את הציוד שלו והלך בלי לומר שום מילה, ואפילו שסיכמו איתו, מה הם לא יודעים שהוא איש שמתפלל? ולא תגיד שהוא התעכב יותר מידי, איך שנגמרה התפילה ישר הלך לשם, כנראה שבורא עולם נתן לו את הנסיון נתן לו גם את הכוח לעמוד בו בנבונה, אומרים שבאותה אריזה שיש את הנסיון יש גם את הכוח לעמוד בו. שלום היקר הלך לביתו והעבודה שהיתה אמורה להיות לו ל 3 ימים הבאים הלכה...

אם חשבנו שבזה נגמר הסיפור אז לא, אחרי שעתיים הוא מקבל מלפון מאיזו חנות באזור ומבקשים ממנו שיבוא לתקן איזו תקלה בחשמל, סך הזמן

וכך סיפר: יום אחד פנה אליו קבלן שקיבל עבודה בבנין מסויים, וסגר איתו שיבוא לעבוד ולסדר את כל החשמל בבנין, זו עבודה של שלושה ימים, וסיכמו שהוא ישלם לו על העבודה 1.500 שקל.

אבל הקבלן אמר לו: אני רוצה שבשעה 7 בבוקר תהיה כבר במקום ותתחיל לעבוד, באותו יום שהוא היה אמור להתחיל היה יום שני יום שיש בו קריאת ספר תורה ואפילו שהמניין מתחיל ב"נץ החמה", כיון שישעת נץ החמה היתה מאוחרת, לא היה שייך להספיק להיות במקום העבודה בשעה 7, כיון שרק בשעה 7 בערך מגיעים לקריאת התורה תוסיפו עוד רבע שעה עד לסיום התפילה כך שלהגיע לאתר עבודה יקח לו לא פחות משעה 7-30.

וכאן העולם מתחלק לשניים, יש את האלה שיודעים שבורא עולם הוא בעל הבית האמיתי ולכן הוא יעשה מה שהקב"ה אומר לו וילך ישר, ופשוט וברור שהוא לא יפסיד מזה אלא רק ירוויח.

ויש את החלק השני שהם מרגישים צורך לעזור לבורא עולם, ולכן הם

כיון שבצורה כזו הוא יספיק יותר אנשים ויותר כתובות.

אחת מהכתובות החזקות, זה היה עשיר שכל שנה היה תורם סכום רציני, ובאותה שנה לא נתן כלום לשיבה, ואמר לשליח שבא אליו: אתה יכול לחזור מהדלת שבאת, מדוע? שאל השליח.

אמר לו העשיר: עד היום חשבתי שאני תורם לשיבה, אבל היום אני רואה שקניתם סוס ועגלה, ואני מבין שאתם לוקחים את זה בכלל לכל מיני דברים אחרים, ולכן אני לא מעוניין לתרום.

השליח ניסה להסביר לו שלא קנו סוס ועגלה כדי שיוכלו לאכול צ'ולנט בליל שישי 😊 אלא זה לצורך הישיבה, אבל העשיר לא היה מוכן לשמוע, ואמר לו: זה כסף של הקדש, איך אפשר לקנות עם זה אוכל לסוס???

השליח שראה שאין עם מי לדבר והוא נעול במחשבתו, לכן קם והלך וכשהגיע לשיבה סיפר לר' חיים על ההצלחה הגדולה שבכל מקום נתנו בעין יפה, אבל היה איזה עשיר אחד

שלקח לו לתקן היה שעתיים, ומכום הכסף שקיבל עבור העבודה בשעתיים האלה היה 1500 שקל, בדיוק הסכום שאמרו לו על עבודה של 3 ימים.

בסוף קיבל את אותו סכום עם פחות עבודה ועוד היה לו זמן לנוח.

תרומה לסוס

"ובלב כל חכם לב נתתי חכמה"
[ל"א, ו']

סיפר אבי מורי שליט"א: על החכמה שהיתה לבצלאל שהוא ידע כל אחד אם הוא הביא את זה ברצון או בגלל שלא היה נעים לו, ולפי זה היה מנתב את התרומה שלו.

וסיפר על ישיבת וואלוז'ין שבכל שנה היה אדם מטעם הישיבה שהולך לבתי הנדיבים ואוסף תרומות לשיבה, אבל זה לקח לו הרבה זמן לעבור מבית לבית, ולכן זה גרם הפסד רציני לשיבה, כיון שהוא לא היה מספיק את כל ה"כתובות" שנתנו לו, ולכן החליטו בישיבה שיקנו לו איזה סוס ועגלה סוג של רכב אוטונומי שנוסע על חשמל וזה יחסוך כסף לשיבה,

הדרגה הכי טובה זה לתת כשהכל טוב ולא רק כשהילד מרגיש לא טוב. והדרגה הפחותה ממנה זה רק כשיש סכנה נזכר לתת, אבל זה גם חשוב.

והדרגה הכי פחותה זה לתת צדקה שהוא כבר גמור, כמו שאומרים עם רגל אחת בקבר... 😊 .

וכן יש אנשים שנותנים מכל הלב ובשמחה ויש כאלה שנותנים כי לא נעים להם לא להשתתף עם כולם, ועל בצלאל נאמר שהוא היה יודע לראות בכל אחד את הרצון שלו, אם הוא נותן בלב שלם או שהוא נותן כי לא נעים לו, אם הוא נותן שהכל טוב או רק כאשר העסק מתחיל לחרוק.

ואת כל זה בצלאל היה יודע לחשב ולפי זה היה מנווט את הכסף, את התרומה של מי שנתן בלב שלם היה לוקח למשכן, ומה שפחות היה לוקח לחומרי נקיון למגבות נייר וכד'.

אמר ר' חיים לעשיר: אם אתה נותן בלב שלם, תדע לך שזה ילך לבית המדרש עבור הכחורים עצמם, אבל מי שנותן לא כל כך בלב שלם בורא עולם מכוון שזה ילך לאוכל לסוס ולהוצאות נלוות, ובזכות הדברים

שלא רצה לתת בגלל שקנינו סוס ועגלה והוא לא רוצה לתת כסף שילך לאוכל לסוס, הוא רוצה לתת לתורה נמו.

ר' חיים אמר לו: בפעם הבאה אני אבוא איתכם, אני רוצה לדבר איתו, השליח ניסה לומר לרב שחבל על הנסיעה שלו, כיון שהעשיר נעול ולא רוצה לתרום, אמר לו ר' חיים: אני רוצה לדבר איתו וסביר להניח שאחרי שהוא ישמע אותי הוא ישנה את החלטתו.

השליח אמר לעצמו, בטח ר' חיים יגיד כמה שמות קדושים ישביע כמה מלאכים 😊 ואחרי תקופה שנסעו שוב לעשיר ההוא, ר' חיים התלווה אליהם ואמר לו לעשיר: שבנתינת הצדקה התורה אומרת שיש כמה דרגות על הפסוק "וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם זהב, כסף ונחושת" [שמות כ"ה, ג'] הכן איש חי אומר שיש שלש דרגות בנתינת הצדקה:

1. זהב זה הנותן בריא

2. כסף כשרואה סכנה פותח

3. נחושת נתינת חולה שאמר תנו

לא רוצה לקחת סיכון, לכן קח ממני את הכסף שיהיה לצדקה.

אמר להם ר' עקיבא איגר: יהי רצון שבורא עולם יציל אתכם ממה שאתם מפחדים, את הזקן מהפחד שמא יאריך ימים, ואת הצעיר מהפחד שמא ימות מוקדם 😊.

להודיע לאדם חי שהוא נפטר
"והסירותי את כפי וראית את
אחורי ופני לא יראו" [ל"ג, כ"ג]

ראיתי מביאים בשם החתם סופר: שישנם כל מיני מאורעות שעוברים על האדם במשך חייו, ובהרבה פעמים בזמן שקורה אותו מאורע, אנחנו לא מבינים למה? וזה "ופני לא יראו" פירושו: לפני, אנחנו לא מבינים את הנהגת ה' איתנו וגם דברים שבורא עולם עושה לטובתנו לא תמיד בהתחלה זה נראה טוב, ורק לאחר המקרה אז מבינים שכל מה שהיה כאן זה לטובתנו, וזה שמר עלינו, והציל אותנו וזה הפירוש "וראית את אחורי" שרק אחרי המאורע אנחנו מבינים כמה בורא עולם שמר עלינו.

שדיבר איתו ר' חיים, חזר אותו עשיר להרים את תרומתו גם בלי להשביע מלאכים 😊.

ראיתי מביאים שכסף זה כמו יין. יין אם שותים ממנו קצת זה לא מזיק ואם שותים ממנו יותר זה כבר תלוי בסוג האנשים, יש כאלה שזה יזיק להם, ויש כאלה שלא, אך לשתות בכמות גדולה לכולם זה מזיק. גם בכסף קצת ממנו לא מזיק, יותר תלוי בסוג האנשים, אך בכמות גדולה זה רק מזיק.

פחד לחיות או למות

מסופר על שני אנשים עשירים שהגיעו לר' עקיבא איגר זצ"ל, אחד זקן ואחד צעיר, הזקן אמר לרב: תאמין לי אני רוצה לתרום, אבל אני מפחד שאאריך ימים ואם אתרום הרבה לא יהיה לי מאיפה להתקיים... והצעיר נתן לרב חבילה של כסף ואמר לו: הרב אני מפחד שאני לא אאריך ימים, לאף אחד אין ביטוח והנה ידיד שלי הלך בגיל צעיר, ואני

ריק, ביקשתי אישור לחזור איתו למרכז וקיבלתי אישור, וכמובן חזרתי איתו לבית והגעתי באותו לילה לבית שלי.

למחרת בשעות הבוקר דפיקות בדלת, בפתח עמדו קצין ורופא ובקשו לדבר עם אשתי, ואז אמרתי להם שתיכף אני קורא לאשתי, אשתך???? שאלו כשהם מחליפים ביניהם מבטים של מישהו שנפל מהירח. כן! אמרתי להם למה אני נראה צעיר? או שהיא נראית מבוגרת? 😊

מה אתם המומים???? שאלתי. מה נראה לך שהיה חסר לנו מישהו לשחק חמש אבנים ולכן באנו, באנו כדי לספר לאשתך על בעלה שנפטר באוטובוס, כיון שהאוטובוס הותקף בירי מטווח קצר ולא היו שם ניצולים, ואמרו לנו שאתה עלית על האוטובוס כמה חיילים ראו שעלית, ואנחנו לא מבינים איך אתה פה????

סיפרתי להם שבאמת עליתי לאוטובוס, אבל היה איזה קצין שהוריד אותי מהאוטובוס מה שהציל אותי. בהתחלה כעסתי עליו למה הוא עשה את זה, אבל בסוף הבנתי שבורא עולם פשוט שמר עלי.

סיפר אביו של הרב צביאלי בן צור: בזמן ששירתתי בצבא נשלחתי לבסים קרוב לאילת כדי להכשיר שם את המטבחים, ונסעתי לשם ביום שני והייתי אמור לסיים את זה עד יום רביעי, והיה לי אוטובוס שאמור לצאת ביום רביעי בבוקר מהבסים שליד אילת עד לכיוון הבית שלי.

מאוד הזדרזתי להספיק להגיע בזמן לתחנה כדי לא לפספס את האוטובוס, סיימתי מהר ורצתי לאוטובוס והספקתי בקושי להגיע אל האוטובוס ועליתי בנס מהדלת האחורית, אבל שנייה לפני שעליתי עלה שם חייל אחר מהדלת הקדמית וחיפש מקום לשבת, ושם לב שעליתי מהדלת האחורית והתיישבתי במקום האחרון שהיה פנוי. בזמנו אם לא היה לך מקום ישיבה היית צריך לרדת, פנה אלי החייל ואמר לי לרדת מהאוטובוס כיון שהמקום שהתיישבתי עליו זה המקום האחרון באוטובוס, והוא עלה ראשון, לא רציתי להתווכח איתו וירדתי וחזרתי לבסים, וכולי בעצבים על כך שהורידו אותי מהאוטובוס.

אחרי כמה שעות מטום תוכלה שהוריד אספקה היה אמור לחזור

לקבל מה שנתת בחזרה זה טוב או לא?

"העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט" [ל', טו']

סיפר אבי מורי שליט"א: על התקופה אחרי יציאת מצרים שכל אחד מעם ישראל היה מסודר כמו שצריך, ואם היו רוצים יכלו אדם אחד או שניים לממן את כל הוצאות הקמת המשכן, אבל הקב"ה רצה שלכולם יהיה חלק בהקמת המשכן, וכך בכל מצווה יש עניין שכולם ישתתפו בעשיית המצווה כל אחד כפי כוחו והוננו, ואם אחד חוטף את המצווה ולא נותן גם לאחרים להשתתף, מעשיו אינם רצויים ולפעמים מחזירים לו את כל מה שנתן, כאילו אומרים לו: "אל תעשה טובות".

סיפור שסיפר ר' שלום שבדרון זצ"ל: על ר' יונתן אייבשיץ זצ"ל שלאחר נישואיו קיבל סכום גדול של 3.000 זהובים, סכום עצום באותם ימים ששם בצד. חמיו היה עשיר מופלג שנתן לו בכבוד והכל כדי שימשיך לשבת וללמוד תורה בראש שקט.

ר' יונתן היה יושב ולומד עם חברותא באחד מבתי המדרש, ולאחר תקופה הנוצרים בנו שם מנזר מול בית המדרש שהם למדו ושמו שם צלב גדול, החברותא של ר' יונתן התעצבן, למה דווקא כאן הם בנו את זה הם לא מצאו מקום אחר?! ובא לשם כלילה טיפס על הגג ושבר את הצלב וכשירד הכמרים תפסו אותו ושמו אותו במרתף המנזר, והמשפחה שלו לא ידעו להיכן הוא נעלם, היה לו טלפון כשר ולא יכלו להאזין לו ולדעת איפה הוא נמצא 😊.

שומר הכנסיה הגיע לאחד היהודים וסיפר לו שהחברותא של ר' יונתן נמצא במרתף של המנזר, ועל כך שהוא שבר את הצלב והם רוצים להעניש אותו בשריפה, והוא מוכן לשחרר אותו בתנאי שיתנו לו 3.000 זהובים, סכום עצום שגם במייצ'ינג לא תשיג 😊.

גבאי הצדקה התחילו לעבור מבית לבית כדי שיתנו פדיון לשחררו, וכשהגיע הדבר לר' יונתן הוציא את כל הסכום שחמיו הביא לו ונתן לגבאים שילכו ויפרדו אותו כמה שיותר מהר, לפני שיהרגו את החברותא

אופם! היא הלכה למקום של כסף הנדוניה וראתה שהוא לא שם, והבינה מי זה בעלה והתרגשה מאוד, ועם דמעות בעיניה הודתה לה' שהיא נשואה למלאך.

לבינתיים שומר הכנסיה אחרי ששם אצלם את הכסף ברח, וליד הנהר שבא לעבור תפסו אותו שליחי הכנסיה, ומרוב העצבים שהיו להם עליו הם הטביעו אותו במקום, והשליכו את גופתו מאכל לעוף השמיים, וכמוכן פרסמו מה שעשו לו ואיך הוא בא על עונשו.

אחרי שחזר ר' יונתן לביתו, אמרה לו אשתו: שכל הכסף שהוא נתן לשומר על פדיון השבויים חזר, הוא לא הבין מאיפה היא יודעת, אך היא סיפרה לו על השומר ששם אצלם את כל הכסף לפני שכרת, היא היתה בטוחה שהוא ישמח, אבל במקום זה הוא התחיל לבכות, אמרה לו אשתו: למה אתה בוכה? הייתי בטוחה שתשמח מזה, אמר לה ר' יונתן: אם החזירו לי את כל מה שנתתי סימן שהם לא מרוצים ממעשה המצווה.

שלשה ימים ישב ר' יונתן בתעניות וסיגופים כדי לדעת למה לא קבלו את

שלו, הם נתנו לשומר את כל הכסף והוא הבריח את האסיר למדינה אחרת.

אמר לעצמו ר' יונתן אם ישמעו שנתתי את כל הסכום יהיה בלגן, לכן אני אלך ואסע לנסיעה של כמה ימים, ככה עד שאני אחזור הכל כבר ירגע.

בבוקר הכמרים באו לתת לו אוכל והנה הם מגלים שהוא נעלם, התחילו לחקור ידו של מי היתה במעל.

לבינתיים השומר של הכנסיה התחיל להרגיש שהקרקע בוערת תחתיו ואוטוטו הם יגיעו אליו, לכן לקח את כל הכסף שגנב מהכנסיה במשך שנים וגם את 3.000 הזהובים שקיבל מר' יונתן והלך לבית של ר' יונתן שלא היה בבית באותם רגעים מי שפתח לו את הדלת היתה הרבנית, ואמר לה שהוא בורח מאנשי הכנסיה שהם שמו עליו עין ולבינתיים הוא רוצה להפקיד את הכסף אצלם והסיבה שהוא החליט לשים את כספו דווקא כאן כיון שהוא ראה שר' יונתן היה מוכן לשים כזה סכום עצום להצלת אדם אחר, והבין שהוא לא אדם, אלא מלאך.

סיפור מדהים שסיפר אדם שמתרים לשיבת סלבודקא ולצורך כך חוצה יבשות, והגיע לאזניו שיש עשיר גדול רחוק מהדת שגר בדרום אפריקה והוא תורם גדול לשיבות, סכומים ממש גדולים ואפילו שהוא עצמו רחוק משמירת תורה ומצוות.

לא התעצל ונסע עד לארץ שלו ונפגש עם העשיר, העשיר בירר לאיזו ישיבה הוא אוסף? ענה לו: לשיבת סלבודקא, רק הוא אמר את השם של הישיבה ומיד העשיר קפץ כאילו נשך אותו נחש, ואמר בשכולו בעצבים והקצף יוצא לו מהפה: לסלבודקא אני לא תורם!!!

אמר לו אבל מבירור שערכת שמעתי שאתה תורם לשיבות, אז מה העניין שלסלבודקא אתה לא תורם???

אמר לו העשיר: אני לא תורם להם כיון שהם הכניסו לי לזורידים את הגיהנום, כמו שאתה רואה אני לא שומר דת וכל החכרה שאני נמצא זה חברה כזו אבל בעוד שהם יכולים להנות מסיגריה בשבת אני אפילו אם אעשן איתם אני לא אהנה כיון שאני יודע שזה עולה לי יקר ובסלבודקא למדו אותי שעל כל עבירה משלמים

מה שנתן, עד שגילו לו בחלומו, כיון שלא שיתף אחרים במצווה שלו, אלא לקח את כל המצווה לעצמו.

וזה מה שהתורה מלמדת אותנו: העשיר לא ירבה והדל לא ימעט כדי שכולם יהיה להם חלק במצווה.

שמח או עצוב

"וישמע יהושע את קול העם ברעה, ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה" [ל"ב, י"ז]

רש"י מפרש: "ברעה" שהיו מריעים שמחים וצוחקים.

אומר התרגום יונתן: "מיכבין בחדוה" שבדרך כלל יבכה זה לשון של צער, אבל כאן היבכה היתה של שמחה.

ראיתי שמביא הרב לזונשטיין ומסביר מה העניין שיש ביבכה של שמחה, ואומר שמי שיודע שיש בורא עולם ויודע שיש מערכת של שכר ועונש, אז גם אם הוא יעשה עבירה, הוא אולי שמח אבל בתוך תוכו הוא אוכל את עצמו.

אמר לו: בא תראה, והוציא לו את רשימת הכתובות ואמר לו: הנה, אתה רואה ליד הכתובת שלך כתוב בהערה צועק צועק ובסוף נותן 100 דולר 😊.

אדם שמאמין יודע שגם אם צועקים עליו זה חלק מתהליך שלטובתו ורק אחרי הצעקות הוא יבין את זה.

ביוקר וכיון שבגללם אני לא נהנה אני לא מוכן לשלם להם שקל, ומה שאני תורם לשיבות אחרות זה מכיון שאני יודע מהי חשיבותה של תורה.

זה מסביר שמצד אחד מריעים שמחה ומצד שני יבכה וצער, הם נראים שמחים אבל בתוך תוכם הם בוכים.

דירה [לא] למכירה

"וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה" [ל'ד, ל'ה]

ב"אמונה שלימה" הביא שאדם שמקרין פנים לשני בהרבה מקרים לשני זה ממש כמו אוויר לנשימה.

על ארגון "אוזן קשבת" שדואג לייששים בודדים נוסד ממקרה שהיה במודעה "למכירה" שנתלתה על בניין באזור רחוב השומר בעיר בני ברק, כל האנשים שראו את המודעה בצירוף המיקום המרכזי התקשרו לברר על הדירה, ובעלת הדירה אמרה להם: למה לדבר תבואו ותראו... ונקבעה פגישה וכשהגיעו

מדוע לא התרגש השליח

מצעקות העשיר?

מסופר על אחד המתרימים שהגיע לאיזו כתובת והעשיר שקיבל אותו אמר לו את כל מה שהתקשורת אומרת, "העתק הדבק" מילה במילה את כל טענות הסרק הידועות, ואותו מתרים מילא פיו מים ולא ענה כלום, שתק כמו דג ואחרי שסיים נתן לו 100 דולר, הודה לו ובא ללכת, אמר לו העשיר: תגיד, כל מי שבא לכאן אם אני צועק עליהם הם עונים לי בחזרה, וגם אם הם לא עונים רואים עליהם שהם כועסים, אבל אתה נראה רגוע מהו הסוד?

מהאזור והם רוצים לשאול על האזור כאן כי הציעו להם דירה, איזו דירה שאלתי, ואמרו לי שהציעו להם את הדירה של המבוגרת הזו, עליתי אליה ואמרתי לה אם היא התחרטה והיא רוצה למכור?

אמרה לי שעדיין לא, אמרתי לה: אם את לא סגורה על המכירה אז מה העניין שאת אומרת לאנשים שיבואו לראות?

אמרה לי: אני אשה בודדה ומאז שבעלי נפטר בכלל אין לי שום מכרים או קרובי משפחה ואני לבד, לבד, כל היום לבד ויש לי שני ילדים באמריקה, ומאז שתליתי את השלט הזה כל יום יש כמה שמתקשרים ויש חלק שבאים, אתה יודע כמה קשרים פיתחתי בזכות המודעה הזו כבר אני לא לבד כבר לא משעמם לי.

וזו הסיבה האמיתית למה אני לא רוצה למכור את הדירה.

למקום חכתה להם אשה מבוגרת שבעלה נפטר כמה עשורים לפני, והכינה שולחן עם עוגיות עם כוסות נס קפה, ולפני ששאלו על הדירה שאלה אותם את השם והמשפחה ובהרבה מקרים היתה מוצאת שהיא מכירה את הדודים שלהם או מישהו קרוב מהמשפחה שלהם.

וכשהיו שואלים על הדירה היתה אומרת: תשמעו, אני רוצה מחיר יקר ואני עדיין לא סגורה כל כך למכור, תשאירו מספר טלפון ואני אתקשר אליכם, וכך היתה מתקשרת אליהם מידי פעם ושואלת בשלומם והיתה שומרת על קשר לא עם אחד ולא עם שניים, אלא עם עשרות אנשים שהיו מתעניינים בדירה ולחלקם היתה מציעה שידוכים לילדיהם.

אחד האנשים שמאוד רצה לקנות את הדירה לא הרפה וכל פעם היה מתקשר ומתעניין והיא אומרת לו שהיא עדיין רוצה מחיר יקר ועדיין לא סגורה על המכירה, יום אחד שעבר שם וראה את המודעה שהיא עדיין שם, ועוד פנו אליו זוג אם הוא

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
ר' חיים יעיש בן עליה ז"ל לבית שושן ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר